മിസ്റ്റർ പി. ശങ്കരൻ നമ്പ്യാർ: അവരെ ഇതുവരെ അങ്ങിനെ കണക്കാക്കീട്ടില്ല.

SCARCITY OF PAPER—DIFFICULTY TO STUDENTS

168. Mr. K. Kunhirama Menon *(Cheruthuruthi):* Will Government be pleased to state.—

(*a*) is the Government aware that the student population in the State is put to much difficulty and inordinate expense owing to the acute scarcity to procure paper:

(*b*) if so, will the Government be pleased to do something to help the student population and thus minimise their difficulty if nothing has already been done in this matter?

Mr. P. Sankaran Nambiyar *(Director of Public Instruction):*

(*a*) Yes.

(*b*) Something has already been done in the matter. The pupils of secondary schools have been supplied with paper at controlled price. They are also being supplied with 2 note books of 100 pages each at a cost of about four and a half annas for each book.

MESSRS. V. C. KRISHNA MENON AND C. SANKARA MENON—SENIORITY IN SERVICE

169. Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* Will Government be pleased to state.—

(*a*) how long had District Munsiffs Messrs. V. C. Krishna Menon and C. Sankara Menon been drawing the maximum of their grade;

(*b*) how many appointments have been made by the Government the salaries of which are higher than the Munsiff's maximum, subsequent to these two judicial officers reached the maximum pay of their grade?

Mr. P. V. Raphael *(Comptroller of Finance and Accounts):*

(*a*) Mr. V. C. Krishna Menon has been drawing the maximum for 2 years 7 months and 12 days on 1st Karkadagam 1119 and Mr. C. Sankara Menon for 3 years and 29 days.

(*b*) 7.

170. Mr. K. Narayana Menon *(Mulakunnathukavu):* Will Government be pleased to state.—

whether any officers now in service by name and office who were juniors or on the same grade as Messrs C. Sankara Menon and V. C. Krishna Menon are now in higher grades and drawing higher salaries?

Mr. P. V. Raphael *(Comptroller of Finance and Accounts):*

The following officers who were shown in the Civil list of the Judicial Department at one time or other junior to Messrs. C. Sankara Menon and V. C. Krishna Menon are now in higher grades.

	Name	*Name of present appointment and pay*
1.	Mr. S. Govinda Menon	Officiating District Magistrate (Rs. 300—400)
2.	,, C. V. Narayana Ayyar	Manager, Paliam Estate (300—350)
3.	,, V. K. K. Menon	Puisne Judge (Rs. 800)
4.	,, P. D. Nandana Menon	Officiating Sarvadhikariakar (Rs. 300—400)

VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS

CUT MOTION No. 29

Raising the purchase price of paddy *(cont.)*

മിസ്റ്റർ സി. കഞ്ഞൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട്, സർ, ഞാൻ ഈ ഖണ്ഡനോപക്ഷേപം അയച്ചപ്പോൾ ഗവമ്മെണ്ട് ഇന്ന നെല്ലിന്ന നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന വില ന്യായമായിട്ടില്ലെന്ന ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്ന മാത്രമേ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവമ്മെണ്ടുമെമ്പരുടെ നില കണ്ടപ്പോൾ ഈ ഉപക്ഷേപം ഈ സഭയുടെ സ്വീകരണത്തിന്ന വെക്കാതെയിരിക്കുവാൻ എനിക്ക നിവ്വാഹം ഇല്ലാതായി. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവമ്മെണ്ടുമെമ്പർ "ഞാൻ പിടിച്ച മുയലിന്ന രണ്ട കൊമ്പ്" എന്ന നിലയാണ സ്വീകരിച്ചുകാണുന്നതു്. ആയതു് ഏറ്റവും പരിതാപകരമാണ്. മക്കടമുഷ്ടി പിടിച്ച തന്റെ വാദം ശരിയാണെന്ന വാദിക്കുന്ന ഒരു മനഃസ്ഥിതിയെ എതുക്കാതെയിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവമ്മെണ്ടുമെമ്പരുടെ മറുപടി ഈ ഉപക്ഷേപത്തെപ്പറ്റി ഇവിടെ നടന്ന വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്ക മറുപടിയായിട്ടില്ലെന്ന വ്യസനസമേതം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവമ്മെണ്ടുമെമ്പരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം കർഷകന്റെ കൃഷിലാഭം ൫ ൽ ൦ ശതമാനം വഷ്ചിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ? അതിന്റെ വാസ്തവാവസ്ഥയെ ചോദ്യം ചെ

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ശ്യാത്തപക്ഷംകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ യാതൊരു ന്യായവുമില്ലെന്നു പ്രത്യക്ഷമാണു്. ജീവിതത്തോതു നു ൦ ൦൦ ൽ ൦ ൦൦ ശതമാനം വർദ്ധിച്ചു ഇക്കാലത്തു ൧൫ ൦ ശതമാനം കൃഷിലാഭം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽകൂടി ഒരുയതു് ഒരു നിലനില്പുള്ളതാക്ക വാദമാണോ? കൃഷിക്കാരനെ അതു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ? കൃഷിക്കാരന്റെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി പരിതാപകരമാണെന്നല്ലെ അതു തെളിയിക്കുന്നതു്? സാമ്പത്തികാധഃപതനകാലത്തും കൃഷിക്കാരൻ കഷ്ടത്തിലായിരുന്നു. ഇന്നു ഗവമ്മെണ്ടു് അയാളുടെ സ്ഥിതി കഷ്ടത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇനി ഗവമ്മെണ്ടു പറയുന്നതു ശരിയാണോ എന്നു നമുക്കു പരിശോധിക്കാം. യുദ്ധം തുടങ്ങിയ കാലത്തു നെല്ലിന്റെ വില ൪— ണെ. വരെ ആണെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. അന്നു നെല്ലു പറക്കു വു— ൧ ൦ ണ. വിലയുണ്ടായിരുന്നു. ഗവമ്മെണ്ടുമെമ്പർ പറയുംപ്രകാരം കൃഷിയുടെ കൂലിച്ചിലവു നെല്ലായിട്ടായതിനാൽ വർദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്ന വാദവും ശരിയല്ല. ഇന്നത്തെ വർദ്ധിച്ച തോതിലുള്ള കൂലിക്കു വരുന്ന നെല്ലു കൂലി കൊടുക്കണമെന്ന സ്ഥിതിയാണു് ഇന്നു വന്നുചേർന്നിരിക്കുന്നതു്. കൂലി കൂടുതലും ആയതു നെല്ലായിട്ടു കൊടുക്കാതെ കൂലിക്കാരെ കിട്ടാൻ വിഷമവുമാണു്. ഇനി ഇന്നു നിശ്ചയിച്ച വില അയൽനാട്ടിലെ നിലക്കു സമമാണെന്ന മറൊരു വാദവും ശരിയല്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ വില ¾ണ. കൂടുതലാണെന്നു ഗവമ്മെണ്ടുതന്നെ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. പാലക്കാടു താലൂക്കിലെ വിലയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതിൽ കടത്തുകൂലിയെപ്പറ്റി ഗവമ്മെണ്ടിനു തെറ്റിപ്പോയിരിക്കുന്നു: അവിടെ ഒരു വണ്ടി നെല്ലിനു നു൧. കടത്തുകൂലിയാണു ഗവമ്മെണ്ടു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതു്. പൊന്നാനി താലൂക്കിലെ പറ ൧൰൦൦ ൧½ അല്ല ൧¼ ആണു്.

Rao Sahib M. M. Paul *(Director of Food Supplies):* By way of explanation I may say that the information was furnished to me by the officials, both as regards Palghat and Ponnani.

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam):* May I know, whether the Hon'ble Member for Food Supplies has got any information from these officers as to how many fluid ounces constitute a para in British Malabar.

Rao Sahib M. M. Paul *(Director of Food Supplies):* The information I have got is about the price paid for the paddy purchased by the Government in both the places according to the para mentioned by me.

മിസ്റ്റർ സി. കുഞ്ഞൻ നമ്പൂതിരിപ്പാടു്: അങ്ങിനെ നോക്കുമ്പോൾ കൊച്ചിയിലെ വിലയേക്കാൾ കൂടുതലാണു് അയൽനാട്ടിലെ വില എന്നു വിശദമാണു്. മറൊരുവാദം അന്യനാട്ടിൽനിന്നും ഇവിടെകൊണ്ടുവരുന്ന നെല്ലിന്റെ അധികവിലയെപ്പറ്റിയാണു. ഞങ്ങളുടെ ചോദ്യവും.അതുതന്നെയാണു്. അധികവില കൊടുത്തുവാങ്ങുന്ന നഷ്ടം ഈ രാജ്യത്തെ കൃഷിക്കാരിൽ ചുമത്തുന്നതുശരിയാണൊ? അന്യനാട്ടിൽ നിന്നു കുറച്ചുകിട്ടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ ലാഭവും ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. ഈ രാജ്യത്തെ കൃഷിക്കാക്കു് നഷ്ടം വരാത്തവിധം ഒരു വില നിശ്ചയിക്കണമെന്നാണു എന്റെവാദം. അതിനു ഗവമ്മെണ്ടു ന്യായമായ മറുപടി പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട അന്തിക്കാട്ടുമെമ്പർ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരം നെല്ലിന്റെ ന്യായമായ വില നിശ്ചയിപ്പാൻ ഒരു നിഷ്പക്ഷ അന്വേഷണം നടത്തുവാൻ കൂടി ഗവമ്മെണ്ടു തയ്യാറില്ല. അധികാരമുള്ളവർ അനീതിചെയ്യുന്നതായാൽ അതു അനീതിയാകുമൊ? ഗവമ്മെണ്ടു മെമ്പറുടെ അഭിപ്രായം മാത്രം ശരി ഈ സഭയിലെ ജനപ്രതിനിധികളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം തെറ്റു എന്നു പറയുമ്പോൾ അതിന്റെ അർത്ഥം എല്ലാപേക്കും മനസ്സിലാകുന്നുണ്ടു്. ഇതെല്ലാം കൃഷിയെപ്പറ്റി വിവരം ഇല്ലാത്തവരുടെ അധികാരപ്രമത്തതയുടെ അനാശാസ്യതകം മാത്രമാണു് ഗവമ്മെണ്ടു മെമ്പറുടെ മറുപടി വിഷയത്തെ വളച്ചു പിരിച്ചു വികൃതമാക്കുകമാത്രമല്ലാതെ മറൊന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. കൊച്ചിഗവമ്മെണ്ടു നെല്ലുവിലയുടെ കാര്യത്തിൽ ലാഭമായ ഒരു കച്ചവടമാണു നടത്തുന്നതെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതിനു ശരിയായ ഒരു മറുപടി ഗവമ്മെണ്ടു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ലാഭമുണ്ടാക്കുവാൻ ഗവമ്മെണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രമെ ഗവമ്മെണ്ടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. ലാഭമില്ലെന്നു ഗവമ്മെണ്ടു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ലാഭമുണ്ടാകാതേയും തരമില്ല. ചുരുങ്ങിയ വിലയ്ക്കുവാങ്ങി വലിയവിലയ്ക്കു വില്ക്കുമ്പോൾ ലാഭമില്ലെങ്കിൽ അതു കഥ അന്വേഷണാർഹമാണു്. അയൽ നാട്ടുകളിലെ വില നെല്ലു വാങ്ങുന്നകാര്യത്തിൽമാത്രം എടുത്തുകാണുന്നതു ഏറ്റവും ആശ്ചര്യകരമായിരിക്കുന്നു. വില്പന വിലയിൽ അയൽ ഗവമ്മെണ്ടുകാർ എന്തുചെയ്യുന്നുവെന്നു ഗവമ്മെണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ മുതിരുന്നില്ല. അഥവാ മനസ്സിലാക്കിയതായി നടിക്കുന്നില്ല. ഇതെല്ലാം ഒരു പരിണതഗവമ്മെണ്ടിനു യോജിച്ചതല്ല. അയൽ രാജ്യങ്ങളെ നമുക്കു മാതൃകയാക്കുന്നതായാൽ ഇല്ലാ സംഗതികളിലും അങ്ങിനെവേണ്ടതല്ലെ? ഇത്രയുമിച്ചു ഒരുഭേദഗതികൂടം അയൽ ഗവമ്മെണ്ടു

കരം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അമ്മുടെ ഫുഡ് സപ്ലൈവകുപ്പ് ചെയ്യുമ്പോലെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും ചീത്തയാക്കി അന്യഗവമ്മെണ്ടു ലേലം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? ഈവക നഷ്ടങ്ങളും കൃഷിക്കാരൻ വഹിക്കണൊ? ഇന്നത്തെ ഫുഡ്സപ്ലൈ വകുപ്പ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളത്തിൽ നിന്നു ഈവക അനാവശ്യനഷ്ടങ്ങളും വസൂലാക്കാതെയിരിപ്പാൻ അവർക്കാരണം കാണിക്കേണ്ടതാണെന്നാണു എന്റെ അഭിപ്രായം.

കോടി കൃഷിയെപ്പറ്റി ഗവമ്മെണ്ടു യാതൊരു മറുപടിയും പറയാൻ മുതിരാത്തതു നന്നായി. അതിനു മറുപടിയില്ല. ഈ രാജ്യത്തെ കാര്യമായ ഒരു കൃഷിയായ കോടികൃഷി എങ്ങിനെയാണു ചെയ്യുന്നതെന്നു ഗവമ്മെണ്ടു അന്വേഷിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. കൃഷിയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്ത ഗവമ്മെണ്ടിനു കൃഷിയുടെ ഫലം നിയമം മൂലം തട്ടിപ്പറിക്കുന്നതു ശരിയാണൊ?

ഈ ഉപക്ഷേപം ഈ സഭയുടെ സ്വീകരണം മൂലം നമുക്കുള്ള അഭിപ്രായത്തെ രേഖപ്പെടുത്തുകയാണു നമ്മുടെ ചുമതല. അതിനായി ഞാൻ ഓരോ അനുദ്യോഗസ്ഥസാമാജികന്മാരോടും ആത്മഭിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* Before this is put to vote I wish to present a petition under the rules relating to this subject.

Mr. President: This is not the time to present petitions.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* It is permitted under the rules.

Mr. President: This is a matter which ought to be done just after the questions and answers.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* At any time during the discussion.

Mr. President: The Hon'ble Member has sprung this upon me without notice and I require time to consider at what stage of the proceedings the petition should be presented. I am quite prepared to receive the petition, if I am satisfied that it is admissible, after questions tomorrow.

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam):* Sir, will I be permitted to reply.

Mr. President: I did not hear the Hon'ble Member moving his motion. He spoke only on the motion that was moved. If the Hon'ble Member has anything to say on the particular point that the price of paddy should be raised to Rs. 2, I would hear him on that point.

*Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam):* That is the very point on which I want to speak.

Sir, it has been stated in the speeches of one or two Hon'ble Members that they will be satisfied with 1—12—0 for a para of paddy. The Hon'ble Member of Food Supplies said that it will amount to a loss of something like 20 lakhs of rupees considering the large quantity of paddy to be purchased every year. When I moved the motion I well thought out that unless Rs. 2 is fixed, the agriculturists, as well as the middleman between the Jenmi and the tenant, *i. e.*, the kanamdar who is not a cultivating tenant, as well as the jenmi will not be benefitted if the price is not Rs. 2, I of course concede that it will be a greater loss to the Government but even that loss the Government should suffer. That is what I have to place before the House. Some members said that higher rate of price for paddy may be given by Government only to the cultivating Verumpattamdar. That is according to me confusing the issue and in that case very few people only will be benefitted. The actual cultivating Verumpattamdar cultivates the land only for the sake of getting out of the clutches of both the cultivating kanamdar as well as the Jenmi and also the fair price shops. The interest he takes in agriculture will only be enhanced if he is assured of a higher price and if he is assured of sufficient profits for his profession. In addition to the price of food stuffs the prices of all other necessaries of life have also increased. In that case the agriculturist as well as the non-cultivating kanamdar and the Jenmi ought to get a decent price for whatever produce he produces by his pursuit. Unless the Government take a liberal view and unless the Government decides to rise to the occasion and allot a good amount, let it be 25 or 30 lakhs of rupees for feeding the people, this problem cannot be solved. I would even inform the Government that they will be well advised to restrict some of the other activities of the Government for the sake of giving subsidy to the Food Supply Department if the Food Supply Department comes to a stage of working at a loss. With these few words I conclude.

Motion put and carried

Mr. C. Kunjan Nambudiripad *(Ooragam):* A poll, Sir.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* Is the proposition Rs. 2 or Rs. 1—12—0.

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. President: I have read out the motion on which the House will now divide.

Ayes

(1) Mrs. Thankamma N. Menon
(2) ,, K. Joshua

Messrs.

(3) K. R. Achyuthan
(4) C. V. Iyyu
(5) Ephraim Ouseph
(6) K. T. Achyuthan
(7) A. V. Moothedan
(8) T. A. Ramachandra Ayyar
(9) T. P. Poulose
(10) V. K. Bhaskara Menon
(11) C. N. Ittiravi Nambudiri
(12) C. Kunjan Nambudiripad
(13) K. Ashtamoorthi Nambudiripad
(14) A. Eachara Menon
(15) K. S. Panicker
(16) P. Narayana Menon
(17) L. M. Pylee
(18) A. B. Salem
(19) P. J. George
(20) A. T. Kunji Paloo
(21) M. Nanu Menon
(22) P. Kumaran Ezhuthassan
(23) T. S. Ramachandra Ayyar
(24) C. K. Nayar
(25) K. Narayana Menon
(26) M. Krishna Menon
(27) Thomas Karikkasseri
(28) K. Kunhirama Menon
(29) N. Govinda Pai
(30) Shabdai S. Koder
(31) N. V. Subbarayan Chettiyar
(32) C. K. S. Moni
(33) V. K. Kutti

Noes

Messrs.

(1) P. V. Raphael
(2) V. K. Aravindaksha Menon
(3) P. Sankaran Nambiar
(4) Rao Sahib Dr. T. Verghese
(5) A. Madhava Prabhu
(6) Rama Varmha Tampuran
(7) C. J. Mathew
(8) B. V. K. Menon
(9) M. Sivarama Menon
(10) S. Venkiteswaran
(11) Rao Sahib M. M. Paul
(12) Khan Sahib Habibuddin Siddhiki Sahib Bahadur

Mr. President: The motion is carried by 33 voting for the motion and 12 against.

The cut motion is carried

Mr. President: I take it that the Hon'ble Members are not anxious to express an opinion on the question whether the price of paddy should be raised to Rs. 1—12—0 or to Rs. 2, but they leave it to the Government to decide.

Mr. V. K. Bhaskara Menon *(Cranganur):* We will leave it to the Government to decide.

CUT MOTION No. 30

Control on Tapioca—Lifting of

Mr. K. Kunhirama Menon *(Cheruthuruthi):* Sir, I rise to move "to reduce the allotment of Rs. 6,84,495 for Price Control Measures by Re. 1 *to lift the control on tapioca to the extent to which it prevents the conversion of tapioca into starch, etc,*"

മിസ്റ്റർ കെ. കുഞ്ഞിരാമമേനോൻ: അടുത്തുണ്ടായ ഒരു ടാപ്പിയോക്കാ കൺട്രോൾ ആർഡർ കൊണ്ടു് നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള കൃഷിക്കാർക്കുകമാനം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള കഷ്ടതയെ പരിഹരിക്കുവാനുദ്ദേശിച്ചാണു് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഗവൺമെന്റിൽനിന്നും ഒരു ഉത്തരവുമൂലം ടാപ്പിയോക്കാ കൺട്രോൾ ആർഡറിലെ ര, ഇ, വ, ൻ എന്നീ വകുപ്പുകളും, ന-ാം വകുപ്പിന്റെ ഒരു ഭാഗവും അടുത്ത ഗസറ്റിൽ നീക്കംചെയ്യുകാണുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ടു് ടാപ്പിയോക്കാ കൃഷി ചെയ്യുന്ന ആളുകൾക്കു് രക്ഷകിട്ടുമെന്നുള്ള പൂർണ്ണമായ വിശ്വാസം എനിക്കില്ല. ഗവൺമെന്റു് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള നോട്ടിഫിക്കേഷൻ നമ്പർ ക ര ൭-ൽ പറയുന്നതു്.

Government Notification No. 147

"In exercise of the powers conferred on them by sub-rule (2) of Rule 81 of the Defence of India Rules as made applicable to Cochin by Proclamation VIII of 1115, Government are

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

pleased to prohibit the export of tapioca in any form (including tapioca flour) to any place outside Cochin State except under a permit issued by Government" എന്നാണു്. ഈ ഒരു സംഗതി മാത്രം വെച്ചുകൊണ്ടു് ബാക്കിയുള്ള നോട്ടിഫിക്കേഷൻ എല്ലാം എടുത്തുകളയണമെന്നാണു് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നതു്. ഇന്നത്തെ നിലയിൽ ടാപ്പിയോക്കാ കൃഷിചെയ്യണ്ടാകുന്നവർക്കു് വരുന്ന കൊല്ലം അതു കൃഷി ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കാതെയാക്കിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ മേലിൽ അവർക്കു കൃഷിചെയ്യുവാൻ സാധിക്കാത്ത വ്യവസ്ഥകളും കാണുന്നതുകൊണ്ടു് ഞാൻ വളരെ വ്യസനിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഈ നോട്ടിഫിക്കേഷൻ ഫ ര ഴ ഒഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ള എല്ലാ നോട്ടിഫിക്കേഷൻസും പിൻവലിക്കണമെന്നു് ഞാനപേക്ഷിക്കുന്നു.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* Sir, I rise to support this motion. This question of tapioca in Cochin State is different from the question of tapioca in Travancore. There in many parts it is almost a staple food and has been so, far a long time. But that is not the case in Cochin. In Cochin it was only an addition to the other food that the people used to be accustomed to. Hence we find that much of the tapoica that have been cultivated in Cochin were not cultivated for food purposes, but were cultivated for industrial purposes for being converted into starch and so on. That is the reason, Sir, that large quantities of tapioca are not lifted, partly due to the control orders that they cannot be lifted without permits and partly due to the fact that tapioca in the markets are sold at much lesser prices than the controlled price. If the controlled price is 8 pies, tapioca was being actually sold at 4 pies. The people cannot get advantage of the control price. They have to sell according to the market price. So it was necessary that this tapioca grown in the State should be encouraged to be still grown and not killed. This agriculture should not be killed at all. People should be encouraged because it is a source of making money for the people. If tapioca that is grown is not allowed to be used profitably, then people will not cultivate it. Therefore, the Government must encourage to grow it, so that people may eat it and the surplus may be converted into sago or flakes or into starch. All are valuable commodities which will bring profits to the cultivator, to the producer, or to the middleman that engages in the business. That is our condition. Our condition is not identical with that in Travancore. In Travancore also in normal times they allowed conversion into starch. When the abnormal times came, they wanted to have the tapioca to be more useful for the people, because calculations were found not quite correct, they thought that there was unlimited growth of tapioca, it was not so, it also was limited and hence the rules came there. If it is converted into starch, the sizing of cloth become easy and our tapioca converted into starch will go for those purposes. There is a great demand all over, wherever cotton is converted into clothes, there is this demand and therefore that will meet the demand and that will keep an industry going. The people will also be benefitted largely by lifting this ban. The only ban that is necessary is, because we have got control order on the other side also, that whatever is converted here should also go out only on a permit, but the permit must be liberally given, because if people convert it, and then if there is difficulty in getting permits, it will cause unnecessary difficulties and loss, *etc.* Therefore, we are supporting this idea of lifting the ban except to the extent of limiting it to export licenses.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* Sir, the Hon'ble Member for Supplies while introducing the demand, seemed to have made some observations with regard to the growth of tapioca in the State and the control introduced thereon. It has been stated that about this time last year, when the food situation in the country had been much worse than what it is to-day and when the only substitute for rice was seen to be tapioca, the control and very rigid control had been introduced.

He was also saying, Sir, that this Council endorsed the action of the Government in thus passing rigid control orders with regard to tapioca. That is a fact and that only shows that in situations which are serious the Hon'ble Members of this House will be supporting the Government through thick and thin. They have done it and they will continue to do it. That the Government can be sure. Now, Sir, the Hon'ble Member for Supplies has again stated in his opening speech that the food situation has to some slight extent at least improved and other substitutes for rice than tapioca are also in the market to which people have begun to take in increasing measure. For example at this time last year the only foodstuff available other than rice was bajra which was looked down upon by the people. That was not acceptable to the masses. On the admission of the Hon'ble Supplies Commissioner large quantities of wheat for the State had been secured and it has to be stated that our stock of wheat is abundant and there is every prospect of that situation contiuning. One other fact which the Government are

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

aware, or if they are not aware, what I want to stress upon them, is that people in the State unlike last year or the earlier days of this year have begun to take to wheat and similar dried grains in increasing measure as much so that a very nutritious substitute for rice, though not in plenty, in sufficient measure is available and is being used by people. Therefore, the necessity for the control orders with regard to tapioca which existed last time does no more exist. Substitutes for rice are available and are being freely taken by people. Therefore, there is not as much necessity for any control upon tapioca this year now and hereafter.

Another admission of the Hon'ble Member for Supplies was that the glut has already set in as far as tapioca is concerned and that is in this season. This is, Sir, the period when tapioca is to be lifted. The bulk of tapioca is to be lifted in the months of July and August, not beyond August. If tapioca is not lifted in August it goes down in quality and the price available in the market will certainly go down. Now therefore, there is no necessity for preserving all the tapioca in the State in the situation already explained. Now the question is to what extent we should remove the control orders. We are not requesting the Government to remove the control orders with regard to its removal from the State. They may remain. The control orders prohibiting removal of tapioca from place to place within the State have been removed. The present orders only allow tapioca grown in one place to be freely taken to other places where there is demand. But the question of questions is whether there is any demand for tapioca in any part of the country to the extent there is production. The answer to that querry whether there is any demand commensure to with the stock in hand is a negative one. Again the Government has no statistics to show what is the total acreage of tapioca. I would respectfully submit, inclusive of the Government stock in the Hill Paddy Scheme the stock in hand is far in excess of the requirements of the country and therefore, something has to be done with regard to the stock. The only method by which the stock can be taken in by the agriculturists and worked at a profit is to allow the conversion of the root into starch. It has been stated by the Hon'ble Member for Supplies again that arrangements have been made or are being made for the conversion of tapioca into starch. In that behalf I have one suggestion to make before the Government. It is not enough if the Government makes arrangement for the conversion of root into starch. The work must not be entrusted to one or two agencies who will be able to dictate terms and the Government will not be able to have the fullest benefits out of that. My suggestion therefore is, as far as the conversion into starch is concerned, those persons who show an inclination to work in that line may be given license. All the starch that is made by any person must be available to the Government. It must be sold back to the Government and the Government may deal with that stock of starch preserving what is necessary for home consumption and sending out the excess to where there will be a demand for it. I know it is profitable, if starch is sent out from here, it will fetch even an imaginary high price so that for the conversion of starch it is not enough if A or B or one or two individuals in the State are granted license. Anybody who shows inclination and who satisfies the Government may be given with the condition that the whole starch will be sold to the Government. More than this the difficulty is more from the stand point of the grower of tapioca. According to me Sir, and according to many others in this House, the grower must be assured of a minimum price for the stock that he has. That minimum price must be available to him. I would suggest a minimum price of 6 pies per pound. It will give only a narrow margin of profit to the tapioca grower. That must be given to him. It is at the instance mainly of the Government that the tapioca grower has taken to that. Extensive areas under the Food Production drive given by the Government have been planted with tapioca by people who were till 1117 not resorting to planting of tapioca. Therefore, Government has got an additional duty to the tapioca grower to see that he is assured of a minimum price. There is no use of assuring a minimum price months later. As I submitted earlier the lifting season is this season—August. I refer to the major portion of the stock. I do not mean for a moment that the tapioca is not lifted in any other months, but that quantity is very little and the quantity also is of a different kind. With regard to 99 percent of the tapioca grown, unless the Government is prepared to come to his help before the next month is out he will be ruined, and all that discredit will be at the doors of the Government. I would respectfully submit that the control orders with regard to tapioca other than export outside the State be removed as has bee done already in some other places. I lay emphasis upon the conversion of root into starch by as many persons who show an inclination, all of them being given licenses; Government purchasing the whole starch and the cultivator being assured of a minimum price. The minimum price should never be anything less than 6 pies per pound.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi)*: How is it possible?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri)*: I am glad that the question is put. Now Government will under the suggestion that I made, be giving licenses for conversion of root into starch to ten concerns in the State. When more than one is given the license on specific terms between the Government and the licensee there will be actual competition, between them to get as much root for himself, or for that particular concern. Therefore, all these licensees will be in the estates of the cultivator one after another making competitive offers. It depends upon the number of licenses introduced. By increasing the number it will be possible to see that the cultivator does not lose. So with these suggestions I support the motion.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: സർ, ഭക്ഷണക്ഷാമം നാട്ടിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അതിനെ മുൻകൂട്ടികണ്ടുകൊണ്ടു നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും കൊള്ളിവെപ്പിക്കുവാൻ നടപടിക്കൂട്ടത്തിൽപെട്ട ഒരാളാണു് ഞാൻ. കൊള്ളിവെച്ചു അതിൽനിന്നു കിഴങ്ങു പറിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ചിലർ അതിൽനിന്നു സ്റ്റാർച്ചെടുക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതിനുശേഷം ജനങ്ങൾക്കു കിഴങ്ങു കിട്ടാതെയായി. അതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഗവമ്മെണ്ടിനെ പലപ്രാവശ്യവും ഞാൻ അറിയിക്കുകയും സ്റ്റാർച്ചെടുക്കൽ നിറുത്തിവെക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അതുശരിയാണെന്നു ഗവമ്മെണ്ടിനു തോന്നുകയും തിരുവിതാംകൂർ ഗവമ്മെൻറും കൊച്ചിഗവമ്മെൻറും കൂടി ഈ സ്റ്റാർച്ചെടുക്കൽ നിറുത്തുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടാണു് ജനങ്ങൾക്കു കിഴങ്ങു തിന്നുവാൻ കിട്ടിയതു്. ഹിൽപാഡിനടത്തുവാൻ സാധിക്കാത്തസ്ഥലത്തു കൊള്ളി കൃഷിചെയ്തു അതിൽനിന്നു ഈ അവസരത്തിൽ കുറച്ചു കിഴങ്ങു കണ്ടതു കൊണ്ടു സ്റ്റാർച്ചെടുക്കുവാൻ തുടങ്ങിയാൽനാട്ടിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തും ഒരു കിഴങ്ങുപോലും കിട്ടുവാനില്ലാതെവരുമെന്നുള്ളതു് ഞാൻ തീച്ചയായും പറയാം. ആദ്യം നമ്മുടെ അയൽരാജ്യമായ ബ്രിട്ടീഷ്ഇൻഡ്യയിൽ സ്റ്റാർച്ചെടുക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയാൽ കൊച്ചി രാജ്യത്തെ കൊള്ളിമുഴുവൻ രാത്രികാലത്തു് അങ്ങോട്ടു പോകാനിടയായി. അതുകൊണ്ടു അതും കൂടി തടയണമെന്നു ഞാൻ നേരിട്ടു് രണ്ടു മൂന്നു കത്തുകൾ ദിവാൻജിക്കു അയച്ചു. പിന്നീടു അതു ബ്രിട്ടീഷിലും പാടില്ലെന്നു വെച്ചു. ബഹുമാനപ്പെട്ട വടക്കാഞ്ചേരി മെമ്പർ അവർകൾ പറഞ്ഞു, കൊള്ളിക്കിഴങ്ങു രാജ്യത്തുനിന്നും മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ അനുവദിക്കുകയും രാജ്യത്തെ ആവശ്യംകഴിഞ്ഞു് ബാക്കിയുണ്ടാകുന്ന കിഴങ്ങിൽനിന്നു് സ്റ്റാച്ചെടുക്കുവാൻ അതിനു് പ്രത്യേകം ലൈസൻസ്സ്സ്സ

മുണ്ടെങ്കിൽ സ്റ്റാപ്പ്ചെയ്യുകയാൻ ഒരു വ്യക്തിക്കും അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കമ്പനിക്കും അനുവദിച്ചു കൊടുക്കരുതു് എന്ന അപേക്ഷയോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ബലമായി എതിർക്കുന്നു.

*Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi)*; Mr. President Sir, I support this cut motion and in doing so I wish to say a few words. There is also a resolution in my name; the first resolution "This Council recommends to the Government that the tapioca control orders may be repealed" I listened with great interest to the speech made by the Hon'ble Member for Vadakkancheri. He is experienced in the line and therefore, his ideas will be useful. He states 3 propositions. The first of it he admits there is more of supply than demand. There is excess of tapioca than what is required for human consumption in Cochin State. Secondly, he states export should be prohibited at any cost and thirdly, minimum price should be guaranteed. Now I do not know how these three things could be achieved if the control order is maintained. I wish to put it shortly that my friend wants 6 pies to the agriculturists. How can it be done unless the Government purchases all the tapioca from the agriculturists outright, I do not understand. For that he states if several persons are given licenses to convert tapioca into starch there will be competition. All this is unworkable and it won't work. That is the bitter experience of 2 or 3 years. The simplest proposition is to repeal that order leaving things as it was before. There is no fear of food because there is excess. When there is excess and where there is no purchaser why should we control? We control only when there is scarcity. It is admitted that there is plenty of tapioca in the State. I attach more value to the opinion of Mr. Ezhuthassan than to the opinion of Mr. Panicker. Mr. Panicker is not correct. He says there will not be sufficient stock. I will invite Mr. Panicker to come to the Ernakulam market. I have got information that for selling tons of tapioca 4 days was necessary. Therefore the demand has gone down. There are no purchasers. My friend is under certain misapprehension that certain persons are to be benefitted by starch production. I do not know anything. There is plenty of tapioca. There is no scarcity and nobody wants to purchase. There are several reasons. This year paddy was not so scarce as in previous years. People have got this gram that gram, and so many grams. Tapioca is only of the several items and my friend's anxiety is misplaced. There will be no scarcity for tapioca. Suppose my friend wants that expert should be launched. Then permits will be required from taking tapioca from Cochin through Travancore. If Travancore people insist upon permits, permits would be necessary for Cochin also. Otherwise Cochin people will be prosecuted. Similarly for Malayattur we have to pass through Travancore. If export is to be prohibited it will not be very easy to control. In Travancore also there is plenty of tapioca. Here in Cochin also we have got plenty. There will be no necessity for permit between Travancore and Cochin. Matters would be easy. If our State is working out the scheme and Travancore is following a different policy there will be necessity for issuing all this permit and all these delays. Unless Travancore falls into line with this there is no use of prohibiting export of tapioca to outside because agriculturists may have a lot of difficulties for passing through several chowkas. Regarding this control order how much trouble has been caused to the public. I shall read a passage from the Mabar Mail.

"കൊള്ളിക്കിഴങ്ങ് വ്യാപാരത്തെപ്പറ്റി മലയാറ്റൂർനിന്നും ഒരു മാന്യൻ ഞങ്ങൾക്കയക്കുന്ന കത്തിലെ ഭാഗം- ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ നിന്നും ഒരു വള്ളം കിഴങ്ങു് ഈ വിലയ്ക്കുകാരനായ ഒരു സാധു കച്ചവടക്കാരൻ അടുത്ത അവസരത്തിൽ എറണാകുളത്തു കൊണ്ടുപോയി. എട്ടാം ദിവസം ചീത്തയായ കിഴങ്ങ് കിട്ടിയ വിലക്കു് മാർക്കറ്റിൽ ലേലം ചെയ്യ കൊടുത്തു. ബാക്കി ലൈസൻസു പീടികക്കാർ കിട്ടിയ വിലക്കു വിറ്റു. അവരുടെ കമ്മീഷൻ എടുത്തു ബാക്കി കച്ചവടക്കാരനെ ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കുകയും പത്താം ദിവസം ആ സാധു കണ്ണീരും കയ്മയായി വീട്ടിലെത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതിൽനിന്നും വ്യാപാരികളുടെ കഷ്ടപ്പാടും നഷ്ടവും മനസ്സിലാക്കാമെങ്കിൽ അതിലേറെ കഷ്ടമാണു് കൊള്ളിക്കൃഷിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരുടെ സ്ഥിതിയെന്നു ചുരുക്കി പറയുകയെ നിവൃത്തിയുള്ളൂ."

That is what is happening. There is no exaggeration at all. I wanted the Director of Food Supplies to inspect the Ernakulam market and see how much tapioca is being wasted.

Rao Sahib M. M. Paul *(Director of Food Supplies)*: It is true that the Hon'ble Member brought the fact to my notice. Even before, I made enquiries and ordered the Assistant Supply Officer to see that arrangements have been made. It so happened that the quantity that

* Speech not corrected by the Hon'ble Member

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

came was capsized and most of the stuff got damaged. I think it is the stock involved in that accident that is referred to.

Mr. A. V. Moothedan (*Chalakkudi*) There are ever so many difficulties. Controlling tapioca is not like paddy. It is easily perishable. Within a few days it will become rotten. What is the use of controlling. Is it practicable to control such a thing. If you get it dried, it is all right. In Mithunam and Karkadagam it is impossible to dry it. The harvest is in Mithunam. What is to be done. All proposals for controlling this article are impracticable and will lead the agriculturists into difficulties. Therefore, my suggestion to the House is we shall see for some time what will be the result if no control order is there.

*Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam):* Mr. President, Sir, the cut motion in its amended form moved by the Hon'ble Member for Cheruthurutty cannot be supported as it stands. Of course I too had tabled a cut motion about this tapioca control order. Since these motions were tabled the Government had been showing a sense of responsiveness to the necessities which have made us move these cut motions. I have taken personal interest to study the question after sending this cut motion and to some extent I am satisfied with the partial lifting of the control order by the Government in the last Gazette. But I would bring to the notice of the Government the necessity to have an interest at a conference with the Travancore authorities and Madras authorities and see that even the ban on export from this State to Travancore, and from Travancore to this State, so also to British Indian Provinces be removed. Even that control order may be removed. But at the same time these two Governments should have restriction for the conversion of tapioca into starch. Of course every body will admit that there is a temporary glut now in the market. Who knows whether it will last. This is the season practically for the rooting of tapioca. This month and next month mostly, even though tapioca can be rooted and can be planted in all the months and all the days of the year. Now the main rooting is in the months of June, July and August and as it stands rooting has to be delayed during these three months. Such being the case, naturally, those that have been rooted must have come to the market.

Mr. Joseph Pettah *(Adur):* On a point of information may I know what is the price prevailing in the Ernakulam market is ?

Mr. President: Order, order. I do not think that the Hon'ble Member is justified in making that interruption.

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam):* Tapioca is sold in almost all the markets in the State at a lower price than the control price. In places like Wadakkancheri including Kunnamkulam the prices are very low. Since we do not know what will be the position as long as the war lasts Government ought to be very conservative and slow in making total changes. The removal of ban on taking permits for tapioca to be exported from village to village is something. The Cochin Kanayannur Taluk as it stands is practically an island, a cluster of islands a big one and a small one. In one of the smaller islands happened to be the place in which the Hon'ble Member Mr. Moothedan takes keen interest - I mean Malayattur. Cultivators in such places find it very difficult to get permits to take tapioca through Travancore to Ernakulam. The condition in Travancore is such that they will not be wanting our tapioca. Even if the ban is lifted Cochin tapioca won't go to Travancore for the consumption of Travancore people. It is practically carrying coals to Newcastle. If the Madras and the Travancore Governments insist in not having tapioca being converted into starch I think the Government are in a position to try experiments of lifting the ban at least for 2 or 3 months allowing tapioca to be converted into starch. this experiment may also be tried in a restricted measure, every year during the glut. Nothing more can be done for the time being. Hence I regret very much, that I cannot agree fully with Hon'ble Member for Cheruthuruthy in totally removing the ban on conversion of tapioca into starch. I can fully agree if tapioca is converted into tapioca sago, it will also be a food stuff. Starch goes out of the avenues of food stuffs. It is practically an industry and it will go out of the State for purpose of industry and not as food stuffs. The cut motion as it stands cannot be accepted and I oppose the cut motion.

Mr. T. P. Poulose *(Kanayannur):* It is very difficult to subscribe to the proposition, that the ban on export of tapioca should be completely removed and private agencies should be licensed to convert tapioca into starch. We will assume that the production is more than what is necessary to meet the local demand. But the question arises whether the safest solution for this dfficulty is the one suggested. It is well-known that tapioca starch will fetch prices which may be said to be fanciful compared with the prices which the local consumer will be able to pay for tapioca. Once tapioca is allowed to be manufactured into starch and allowed to be exported. Those persons who are given the

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

license for the manufacture will purchase the tapioca at very high prices as they themselves can get such high prices for tapioca starch in the outside market and there will be no tapioca left for the local consumer. This difficulty stares in our face if we are to accept the suggestion made by the Hon'ble Member for Vadakkancheri and the other Hon'ble Members who have suggested that license should be given to private agencies to manufacture tapioca starch. Sir, one possibility has to be considered in this connection. As long as there is surplus of tapioca and as long as Government have prevented the export of this surplus Government have a duty to devise some method by which the producer is enabled to sell this surplus. I would suggest that the Government should try the experiment of purchasing the excess tapioca and convert it into starch. In that case there will be no danger of the entire quantity of tapioca in the State being converted into starch without leaving a balance for the consumption of the local public. I would suggest to the Government to try that experiment of converting excess tapioca into starch and exporting the same. If they do so and export the same at high prices which those outside the State are prepared to give, the Government will be able to distribute the profit among the producers so that the producers will be getting not only the minimum price which the Hon'ble Member for Vadakkancheri suggests they should be paid, but something more, as the Government will be getting high prices. Before the export was stopped and when starch was being manufactured freely a pound of tapioca was costing in this State about 1 anna 6 pies. The mill-owners were prepared to pay exhorbitent prices for the starch and the manufacturer competing with one another were prepared to pay correspondingly high prices to the producer. If Government purchase the present surplus and convert it into starch the advantage of the high prices of tapioca starch can be distributed among the producers.

*Mr. Joseph Petta *(Adur)*: Sir, I wish to add a word to the discussion but before that I am anxious to get a piece of information as to the quantity that is available and the prices because we have to conduct this discussion with reference to prevailing prices to understand whether there is actually any glut in the market or not. In places of production, *i.e.*, in the Trichur taluk and other places, there is partly a glut and consequently low prices are prevailing. But what are the conditions at Ernakulam, and the literal tracts on the west coast I am anxious to know, where tapioca is not locally produced but has to be taken from distant parts of the State and the prices prevailing there. We have to conduct the discussion after knowing all these facts. Then only we can know whether there is excess production over the demand. At certain places it would appear that there is excess production. When we take Cochin as a whole is there excess production. That is a very relevant piece of information we must have at our disposal so that we can come to any reasonable conclusion or decision in this matter. In this question, the motion as it is now amended and presented to this House, causes some difficulty, and as the Hon'ble Member for Kunnamkulam said in that present form it is difficult to support the amendment. I too am of opinion that some relief is necessary in the case of producers of tapioca and in this case the interests of both producers and consumers have to be taken into consideration. As far as the producers are concerned the production of tapioca should be regarded as a risky matter. After the first two years the land gets highly impoverished and a third crop is not possible unless it is heavily manured. Again, secondly, this crop is particularly susceptible to the vagaries of the weather. Suppose at the planting time for a few days there is excessive sun-shine. Then the stems will not sprout and there will be serious loss. Again, the rats etc., will cause so much havoc to the crop that it will be causing almost despair to the cultivators occasionally. Then again it is a most perishable commodity. It cannot last for a few days and I think is much more perishable than a ball of cabbage. After one week it is not fit for human consumption in its raw form and then it has to be converted into chips and that also will not be possible in the rainy reason. The interests of the producers have to be considered. If a man undertakes something risky he must be given protection. If you impose restrictions and then ask him to undertake a risky job it would not be just. The producer requires some encouragement from time to time. At the same time we have to consider the case of consumers too. It is an article of food and the consumers must be in a position to get that article. The proposition is to convert it into starch. The mover of the proposition and several other members said ' We should not allow export outside but must allow the conversion of tapioca into starch within the State". Sir, there is no meaning in preventing exportation and at the same time allowing conversion into starch within the State. It is equal to exportation. We are allowing the conversion of it into starch and then exportation. There is no

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

meaning in saying that we must prohibit the export of tapioca but we must convert it into starch which will have to be exported. So the unrestricted conversion of tapioca into starch should not be allowed if we take into consideration the interests of the consumers. Well, it will be good for the producers of tapioca. The prices I am sure will spock up and the cultivators will reap benefit out of it. But this House had to consider not merely the interests of the cultivators. On a previous occasion we considered the interests of the cultivators and not of the consumers. Here also it seems that the cut motion is running in the same direction of safeguarding the interests of the purchasers more than safeguarding the interests of the consuming public. With due regard to the interests of the consuming public I would support the suggestion made by the Hon'ble Member for Kanayannur that some out-let may be allowed in seasons of glut. This is a period of glut. I suppose, according to the Government figures, they may admit that this is a period of glut. A partial safety valve may be given and that partial safety valve may be provided by Government buying tapioca in limited quantities and converting it into starch. To give license to 10 or 12 and from competition shooting up prices like anything, that should never be allowed in the interests of the consumers. If at all anything is to be done let us try the experiment of Government buying the excess tapioca and converting it into starch and thereby offering cultivators decent price.

Another thing I would suggest is that the ban on prices may be lifted. Let us allow the merchants to buy tapioca from different parts of the State and take it to places where it is scarce and sell it. If that freedom is given to the merchants there will be lesser difficulty in the distribution of tapioca. To places where the prices are high the merchants will take the tapioca. But if there is any control of price they cannot do that. For instance, in Kuzhuppilli you cannot sell it at control prices because the cost price plus transport charges will be more than that. Let us take away the restriction on price and allow the merchants themselves within the State to take tapioca to any part of the State and to sell it at any price. That is one method.

Another is if in spite of that there has still a glut on the market let the Government provide a safety valve by making arrangements for conversion of tapioca into starch which can be done by the Government in which case they can hold the balance even as between producers and consumers.

*മിസ്റ്റർ വി. കെ. കട്ടി: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡെണ്ട്, സർ, ഒരു കാലത്തു ഭക്ഷണക്ഷാമം നേരിട്ടപ്പോൾ കൊള്ളിക്കിഴങ്ങു് കിട്ടുന്നില്ലെന്നുള്ള പരാതി ഈ കൌൺസിലിൽ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നാകട്ടെ അതു നേരെമറിച്ചു രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ധാരാളമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് പൊടിച്ചോ അല്ലെങ്കിൽ പുഴുങ്ങി ഉണക്കിയൊ അതു ചിലവു ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരു കല്പനക്കുവേണ്ടി പ്രക്ഷോഭണം നടത്തുന്ന കൊള്ളിക്കിഴങ്ങു് മുമ്പ് രാജ്യത്തിന്റെ പലഭാഗത്തും ചിലവായിരിക്കുന്നതിന്റെ സ്ഥിതി എപ്രകാരമായിരുന്നു എന്നു് ഇതേവരെ ഗവമ്മേണ്ടിനൊ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു സംസാരിച്ചിട്ടുള്ള അധികം മെമ്പർമാക്കൊ വിവരമില്ലെന്നാണു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. വില്ലേജുകളിൽനിന്നു് പട്ടണങ്ങളിലേക്കു വരുന്ന കൊള്ളിക്കിഴങ്ങു് ര-ം ഉ-ം കണ്ടിവീതം ചിലർ വിലക്കെട്ടുകൊണ്ടുപോയി ഒന്നും രണ്ടും റാത്തലായി തൂക്കി വില്പനചെയ്യാണു് പോന്നിരുന്നതു്. ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ പുതിയ നിയന്ത്രണത്തോടുകൂടി ആ മാതിരി വില്പനക്കും വിതരണത്തിനും വലിയ വിഷമം നേരിട്ടു. ഒ റാത്തലിൽ കൂടുതൽ കൊള്ളിക്കിഴങ്ങു് ആരും കയ്വശം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള ഒരു കല്പന ഈ രാജ്യത്തു വന്നതോടുകൂടി ആ വ്യാപാരത്തിന്റെ ഭാവി മുഴുവൻ നശിക്കുകയും ഒരു വില്ലേജിൽനിന്നു മറെറാരു വില്ലേജിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനൊ ഒരു കൃഷിക്കാരനിൽനിന്നു് മറെറാരു കൃഷകനൊ അതു വാങ്ങി വില്ക്കുന്നതിനൊ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നു. അതിനെ തുടർന്നുണ്ടായതാണു് ഇന്നിവിടെ കേൾക്കുന്ന വിഷമം. ഇന്നും കൊള്ളിക്കിഴങ്ങിന്നുവേണ്ടി ദാഹിച്ചിരിക്കുന്നതായ അനേകം വില്ലേജുകളുണ്ടെന്നു് ഞാൻ ഈ സഭയെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇന്നു് ഗവമ്മേണ്ടു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ള നിയന്ത്രണം എടുത്തുകളഞ്ഞു് ആക്കും രാജ്യത്തെവിടെയുണമെങ്കിലും എത്രയെങ്കിലും കൊണ്ടുപോയി ഒന്നായൊ ചില്ലറയായൊ വില്ക്കാമെന്നുള്ള നിലവരികയാണെങ്കിൽ ഈ ഉപക്ഷേപത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ഇതു് പൊടിക്കേണ്ടതായ ആവശ്യം വരുമെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. വാഹന സൌകര്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു് മറെറാരു ദിക്കിലേക്കു കയറ്റിക്കൊണ്ടുപോയി ഈ വില്പന ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കാത്ത വിഷമം കൃഷിക്കാർക്കു നേരിട്

* Speech not corected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്നതായി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു. എന്റെ അനേഷണത്തിലും അതു പരമാത്ഥമാണെന്നും തോന്നീ ട്ടുണ്ടു്. ദേശമംഗലം ഹിൽപാഡി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ധാരാളം കൊള്ളിക്കിഴങ്ങു് പറിച്ചതു് അവിടെനിന്നും നീക്കം ചെയ്യുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ ജനങ്ങൾ വിഷമിക്കുന്നതായി എനിക്കറിയാം.ഈ വക സാധനങ്ങൾ വഞ്ചി വഴിക്കോ തീവണ്ടിവഴിക്കോ ലോറി വഴിക്കോ രാജ്യത്തിന്റെ പലഭാഗത്തേക്കും ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നതിനുണ്ടായിരുന്ന സൌകര്യം ഇപ്പോൾ ഇല്ല. ഇവിടെയുള്ള വള്ളങ്ങളെല്ലാം ഗവമ്മേണ്ടു് കൺട്രോൾ ചെയ്തതുകൊണ്ടു് ഇതുണ്ടാകുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു് മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു കയറ്റി അയക്കുവാൻ സൌകര്യമില്ല. തീവണ്ടിയിൽ കൊച്ചിഗവമ്മേണ്ടിന്റെ പർമിറ്റില്ലാതെ ഒരു സാധനവും പാസ്സാക്കുകയില്ല. പർമിറ്റുണ്ടെങ്കിലുംതന്നെ വളരെ അപൂവ്വമായിട്ടെ അവർ പാസ്സാക്കാറുള്ളു. എങ്ങിനെയെങ്കിലും കയറ്റിക്കൊണ്ടുവന്നു് മാക്കറിൽ വില്പന ചെയ്യാമെന്നു് വിചാരിക്കുന്നപക്ഷം നമ്മുടെ നിയമം അതിനു, പ്രതിബന്ധമാണു്, ഇങ്ങിനെയുള്ള പരിതസ്ഥിതികളും ഇവിടെ നിലനില്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഇതു വിറ്റഴിക്കുന്നതിനു് വളരെ വിഷമം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു വളരെപരമാർത്ഥമാണു്. ദേശമംഗലം ഹിൽപാഡി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള കപ്പകളും മുഴുവനുംഗവമ്മേണ്ടു് വിലക്കെടുത്തു് അതില്ലാത്ത മാക്കറിൽ കയറ്റി അയക്കുന്നതിനുള്ള വാഹനസൌകര്യം ഗവമ്മേണ്ടു് ചെയ്യുന്നതായാൽ ആ വിഷമം പരിഹരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്. അതു് എറണാകുളം മാക്കറിൽ കിട്ടുകയാണെങ്കിൽ ഒരാഴ്ചയിൽ ൩൦൦ കണ്ടി കിഴങ്ങു് വില്പന ചെയ്യുകൊടുക്കാമെന്നു ഞാൻ ഉറപ്പു പറയുന്നു. മാക്കറിൽ വരുന്ന കിഴങ്ങു് ഒരുമനുഷ്യനും രണ്ടുമനുഷ്യരായി വ്യാപാരികളും വാങ്ങി അതു് പുഴുങ്ങി തൊഴിൽശാലകളുടെ മുമ്പിൽവെച്ചു് റോഡരികിൽവെച്ചുമായിരുന്നു അതു് വില്പന ചെയ്തിരുന്നതു്. അങ്ങിനെയുള്ള സൌകര്യം എന്നു നമ്മുടെ നാട്ടിൽനിന്നു യാത്രപറഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ടോ അന്നുമുതല്ലാണു ഈ അസൌകര്യമുണ്ടായതും. ഇതു് ടാൻസ്പോർട്ടുചെയ്യുവാൻ അസൌകര്യമുള്ള സ്ഥലത്തുനിന്നു എങ്ങോട്ടെങ്കിലും കയറ്റി അയക്കുന്നതിനുള്ള വാഹനസൌകര്യം ഗവമ്മേണ്ടുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണം. ഒരാഴ്ചയിൽ ൫൦൦ കണ്ടി വീതം എറണാകുളം മാക്കറിൽ എത്തിച്ചുതരുന്നപക്ഷം ഞാൻ ചിലവുചെയ്തുകൊടുക്കാം. കൃഷിക്കാക്കു അതാതു സ്ഥലത്തുനിന്നു ഈ സാധനം കൊണ്ടുവരുന്നതിനും ചിലവു ചെയ്യുന്നതിനും ഉള്ള വാഹനസൌകര്യക്കുറവുമൂലമാണു് ഇന്നു ഇതു് ചിലവഴിക്കുവാൻ അസൌകര്യം നേരിട്ടിട്ടുള്ളതും. വാഹനസൌകര്യം ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ ഗവമ്മേണ്ടു് ഭാവമില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ മുമ്പുപറഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങളിലെ സാധനങ്ങൾ ഗവമ്മേണ്ടിൽനിന്നു നേരിട്ടുവാങ്ങി പൊടിക്കുകയൊ മറ്റൊ ചെയ്യാമെന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. കൃഷിക്കാരെ ഒരുവിധത്തിലും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കരുതു്. കൃഷിക്കാരെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചാൽ വരുന്നകൊല്ലം ഇതു് നാട്ടിൽ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടു് ഈ ഉപക്ഷേപം ഇങ്ങിനെതന്നെ പാസ്സാകുന്നപക്ഷം അതിന്റെ ഭാവിയെന്തായിരിക്കുമെന്നു എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇതു് വില്പ്പാൻ അസൌകര്യമുള്ള സ്ഥലത്തുനിന്നു ഗവമ്മേണ്ടു് വിലകൊടുത്തു ഗവമ്മേണ്ടുതന്നെ മേടിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ വാഹനസൌകര്യം ചെയ്തുകൊടുത്തു മാക്കറിൽ കൊണ്ടുവരുക, ഇതാണു് ഗവമ്മേണ്ടു് ഈ കാര്യത്തിൽ ചെയ്യേണ്ടതു് എന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇതു് പൊടിക്കുന്നതിനുള്ള ലൈസൻസ്സു് ഇന്നു വ്യ-ം, ൧൦-ം ആളുകൾക്കു കൊടുക്കുന്നപക്ഷം നാളെ വേറെ ആളുകളും ലൈസൻസ്സിനു ആവശ്യപ്പെട്ടുവരും. അപ്പോൾ ചിലക്കു കൊടുത്തു, ചിലക്കു കൊടുത്തില്ല എന്നാക്ഷേപമുണ്ടാകും. ഫസ്റ്റ്ഡയറക്ടർക്കു് ഇരിക്കപ്പൊറുതിയുണ്ടാകയില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഇതു് ഗവമ്മേണ്ടു് എടുത്തു പൊടിച്ചു കയറ്റി അയച്ചു വില്ക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ഈ സാധനങ്ങൾ വേണ്ട സ്ഥലത്തെത്തിച്ചു ചിലവഴിക്കുവാനുള്ള വാഹനസൌകര്യം ചെയ്തുകൊടുക്കുക, ഇതാണു് ഈ വിഷയത്തിൽ എനിക്കുള്ള അഭിപ്രായം.

Rao Sahib K. Ayyappan *(Ezhuvas-Kanayannur)*, If the ban on starching and exporting is taken away all tapioca will disappear from the country. That will be the result. If ther is real glut the Government may commandeer one mill and convert the excess tapioca into starch. If permits are issued to private persons the result will be that all tapoca will disappear. Sir, yesterday, many Hon'ble Members openly stated here that they are resorting to black market. In such a circumstance if permits are issued to private persons to convert tapioca into starch all the tapioca will reach Bombay. That will be the result. The so-called glut is temporary and local. The lifting of the ban will be longer and universal.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi)*: Therefore, nothing should be done ?

Rao Sahib K. Ayyappan *(Ezhuvas-Kanayannur)*: Something can be done.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri);* The ban can be introduced later on.

Rao Sahib K. Ayyappan *(Ezhuvas-Kanayannur)*: After all the tapioca is taken away from the country? Next to rice tapioca is the most popular staple food.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* No. What about maize-meal?

Rao Sahib K. Ayyappan *(Ezhuvas-Kanayannur):* Tapioca is more popular than maize-meal. Sir, the Government should be very careful in this matter. I think the proposal made by the Hon'ble Member for Food that they are going to convert the excess tapioca into starch under their own supervision, will be the only possible solution.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi)*: That will be another Hill Paddy Scheme.

Rao Sahib K. Ayyappan *(Ezhuvas-Kanayannur):* The poor people must not be without tapioca. That is the most important thing to be achieved. From interested quarters many suggestions will come. If tapioca is allowed to be starched it will fetch very high price. So this move for removing the ban on starching. If the profit goes to the Government people will get it back. The Diwan will not take it away, His Highness the Maharaja will not take it away. The Food Member will not take the money away. The Secretary to Government will not take the money away. If private people get the profit it will go to their own pockets. The Hon'ble Member for Vadakkancheri says that Government should purchase all the starch, The Government should be the sole exporter. I say the Government should be the sole manufacturer else, there should not be any other exporter or manufacturer than the Government. *(Hear, hear).* We do not agree with the Mover of the proposition. The aim of the mover is something else. (*Mr. P. Kumaran Ezhuthassan. What it is?*) You have opposed the motion in fact. You say Government should aslo be the exporter. The motion is that license should be granted to private parties and you oppose it and I agree with you. If you can go to that extent why not allow the Government themselves to convert tapioca into starch?

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri)*: For convenience sake.

Rao Sahib K. Ayyappan *(Ezhuvas-Kanayannur):* For, these reasons, Sir, I oppose the motion.

The House rose for lunch at 1-24 p.m. and reassembled at 2-30 p.m with the Hon'ble President in the Chair.

Rao Sahib M. M. Paul *(Director of Food Supplies)*: I may be permitted to State a few broad facts for a correct apreciation of the problem that it is now under consideration, *viz.*, to solve the alleged glut in the production of tapioca.

It is well known that tapioca is a popular food among a good portion of the people in the country and it is a nutritive food also when eaten along with fish. The demand for this commodity in greater in the southern taluks of the State. This is mainly because our northern taluks being the surplus areas for paddy production there is greater paddy available there for consumption for the people. The agriculturists have their own paddy for their use while agricultural labourers have their wages received in the shape of paddy. The production of tapioca is however mostly in the taluks of Mukundapuram, Trichur and Talappilli. It is also to be remembered that the consumption of the article is largely in its raw form.

Our pre-war production of tapioca was about 30,000 tons. In view of our acute scarcity for foodstuffs last year Government-and it will be conceded very rightly—conducted an intensive campaign for the increased production of tapioca and hence there is undoubtedly larger production of commodity this year. But against this it may be noted that last year, 1118 we were allowed imports of some quantity—over 1,441 tons of tapioca from Travancore. This year it was not possible to import any quantity of this article because Travancore in spite of an increased production there also, expressed their inability to spare any portion of their stock for our consumption.

It is difficult to state exactly what the increased production amounts to but it may be roughly estimated at over 60 per cent. As has been already submitted by me to this House, owing to the improvement in the food position this year and the availability of other food stuffs like wheat, maize-meal, etc., to which people have began to get themselves accustomed, there is lesser demand for tapioca this year. Government therefore, relaxed the rigidity of its control over tapioca this year to a great extent by granting permits freely for moving the stuff from place to place and also allowing open sales wherever necessary. It was then found that one difficulty for making tapioca available at the controlled rate was that it was not profitable for the merchants to import tapioca to the coastal areas at the then existing rates owing to heavy transport charges. Hence the Government raised the retail selling rate of raw tapioca from 7 pies to 8 pies per pound. With the advent of the present season for tapioca, difficulties again arose when large quantities of tapioca began to come into the market. In some places in the surplus areas the price went to 3 to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

4 pies but in the main markets not below 6 pies. Tapioca preserves only 3 to 4 days in its raw form. So it was found that there was difficulty for transporting the major portion of the surplus stuff in the nothern Taluk, to the coastal areas in its raw form. It was also pointed out that the restrictions that existed in regard to the lifting, sale and movement of tapioca from place to place was an impediment in the speedy transport and sale of tapioca from the place of production to places where it could find a market. Hence the Government have recently removed all restrictions in regard to its lifting, sale and movement within the State. The only restriction now imposed in regard to its movement is that it cannot be exported from here without a permit and also when tapioca moves from one place to another but through intervening foreign territories a permit is required which is necessary to give effect to the prohibition as regards export. Government have also made arrangements to convert the surplus tapioca in the northern Taluks into flakes or sago under Government supervision and control. For this purpose the Government have requisitioned the services of a manufacturing company in Trichur and the conversion work has been started already. The proposal is for the Government themselves to purchase surplus tapioca and convert it into sago or flake, and Government themselves to handle the entire product by selling it here or, if necessary outside the State.

The result of the recent orders of the Government relating the control over tapioca is this. Permits are now required (1) for exports and (2) for transport from one place to another through intervening foreign territories. (3) Tapioca can be sold only at the control rates. (4) Tapioca cannot be converted into starch, sago or flakes. The motion now before the House in its amended forms is that private persons should be allowed to convert tapioca into starch in order that the surplus might be absorbed in full I beg to remind the House that in spite of the fact that we have now several foodstuffs like, wheat, maize-meal, etc:, which our people have begun to take in larger quantities, there is still the important fact that tapioca still continues to be a popular food among a large portion of the people especially in the costal areas. It has the advantage to the poorer classes in that it is a very cheap food also. So it is the duty of the Government to see that it is made available at a reasonable price to the people who do require it in its raw form as it is in this form that the people require it mostly. Conversion into starch will destroy this purpose. Further it involves considerable waste also, in that about 20 tons of raw tapioca is required for securing ten tons of starch. Such a waste will be justified only if tapioca cannot be used as food. Starch is used only for industrial purposes. Again, if private persons are allowed to convert tapioca into starch it is likely that there will be the temptation on their part to convert into starch much more quantity than could be used for this purpose in view of the fabulous price for starch prevailing in the market. However strict our control be, there will still be the possibility of illicit manufacture and export. The price of tapioca is also likely to go up as private persons will be tempted to offer high prices in order to get as much quantity as possible for converting it into starch. So what the Government would propose for the present is for the Government themselves to convert tapioca into sago or flakes, for which there is a great demand, as they can be utilised for purposes of consumption. If still it is found that the surplus tapioca cannot entirely be absorbed government will consider the question of conversion into starch in which case also the conversion will be under strict Government supervision. I would remind the House that we are not yet out of the wood as regards our food supplies. We do not know what exactly will be our fate in the coming year in regard to the supply of our essential foodstuffs. So Government have to be very cautious in allowing the conversion of tapioca into starch. For these reasons Government have to oppose the motion. There was a suggestion by the Hon'ble Member for Vadakkancheri that Government should see that a minimum price is secured for the cultivator for his produce. Unless the Government purchase the entire stock, this is not possible. Government do not think it advisable to purchase the entire stock. We attempted such a purchase last year but Government had to incur a great loss. From the fact that there is increased supply of tapioca this year Government do not think it necessary to venture on any such experiment. There was then a suggestion that the control over price should be taken away. In the first place this is not necessary in the interests of the cultivators. The price will adjust itself according to the supply and demand and when there is increased production, it is not likely that the cultivator can secure a higher price. It is also found from experience that sometimes when the commodity is brought into the main markets by the producers, a few merchants join together purchase the whole stuff and begin to dictate high prices with the result that neither the cultivator nor the consumer is benefitted. The only person benefitted is the middle-man (the merchant). In the light of the above facts, I would request the Hon'ble Member not to press the motion.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ കെ. കഞ്ഞിരാമമേനോൻ: തൃശ്ശിവപേരൂർ മില്ലുകാരെ ലൈസൻസ്സു കൊടുത്തുവെന്നു പറഞ്ഞു. എത്ര ടണ്ണിനു ലൈസൻസ്സു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്?

Rao Sahib M. M. Paul *(Director of Food Supplies):* Government are utilising the services of a mill for making flakes and sago. On an average 5 to 6 tons of flakes can be produced.

മിസ്റ്റർ കെ. കഞ്ഞിരാമമേനോൻ: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ടു് സർ, ഈ ഉപക്ഷേപം ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ തത്വം എന്താണെന്നുവെച്ചാൽ സ്വാർത്ഥമായിട്ട ഒരു വ്യക്തിയേയൊ, ഒരു സ്ഥാപനത്തേയൊ സഹായിക്കണമെന്നും കരുതീട്ടല്ല. ഗവൺമെണ്ടു് കമാണ്ടിയർ ചെയ്താലും തരക്കേടില്ല; പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസിക്കു് കൊടുത്താലും തരക്കേടില്ല; ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ കൊള്ളികുഴിക്കാരെ സഹായിക്കണമെന്നുള്ള ആന്തരീയമായ വിശ്വാസത്തോടുകൂടിയാണു് ഞാൻ ഇതു് ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഇതു് കഴിഞ്ഞ ഗസറ്റിൽ കൊള്ളിക്കിഴങ്ങിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ സൌകര്യപ്രദമായ ഒരു ഭേദഗതി വരുത്തിക്കാണുന്നതിൽ ഞാൻ വളരെ സന്തോഷിക്കുന്നു. കൊള്ളിക്കിഴങ്ങിൽനിന്നു് സ്റ്റാർച്ചു് എടുക്കുവാൻ പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസികൾക്കു അനുവാദം കൊടുത്താൽ ഇവിടെയുള്ള കൊള്ളിക്കിഴങ്ങു് മുഴുവനും ബോമ്പെയിൽ എത്തുമെന്നു പറഞ്ഞു. അതു് എങ്ങിനെയാണെന്നു എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇപ്പോൾ പൈലറ്റില്ലാത്ത ബോമ്പിന്റെ പ്രയോഗംപോലെ ഇക്കാര്യത്തിൽ എന്തെങ്കിലും സൂത്രം കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടോയെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. ബഹുമാനപ്പെട്ട മകന്ദപുരം ഈഴവമെമ്പറും, കണയന്നൂർ ഈഴവമെമ്പറും ചില വ്യക്തികളുടെ സ്വാർത്ഥത്തിനുവേണ്ടിയാണു് ഇങ്ങിനെയുള്ള ഉപക്ഷേപം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതെന്നു പറഞ്ഞതിൽ എനിക്കു് വളരെ വ്യസനമുണ്ടു്. സാധാരണക്കാരായ കൃഷിക്കാരെ ഈ വിധത്തിൽ നോക്കുന്നതിനു അവരെപ്പോലെയുള്ള സ്വാർത്ഥഹീനന്മാരായ ആളുകൾ ഈ നിയമസഭയിലുണ്ടല്ലൊയെന്നോർത്തു ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻവലിക്കുന്നു.

Cut motion by leave withdrawn

Mr. President: The time allotted for this grant will expire in about 2 minutes. I do not think it is worth while to start a discussion on another motion.

The Demand under "39 Miscellaneous" minus one rupee was put and carried

22. Miscellaneons—Cranganur Rs. 175

Rao Sahib M. M. Paul *(Director of Food Supplies):* Sir, I beg to move for an allotment of Rs. 175 under Miscellaneous—Cranganur.

Demand put and carried

12. Forest and Tramway Rs. 12,43,243

Mr. S. Venkateswaran *(Conservator of Forests):* Sir, I rise to move for a grant of Rs. 12,43,243 under "12 Forest and Tramway" for the year 1120.

The year 1119, that is just drawing to a close has, perhaps, been the busiest for the Department since its organisation. The programme of work planned for the year 1120 is but a further intensification all-round of what had been designed and executed during the currect year and is mainly directed towards an all-out war-production. The Budgetted Revenue and Expenditure for 1120 are, however, a mere conservative forecast than the revised figures for 1119. The revised estimates for revenue and expenditure for this year show an increase, being fixed at Rs. 22,66,000 and Rs. 42,82,000 against the original estimates of Rs. 18,76,000 and Rs. 12,58,000 respectively. This vast difference between the original and revised estimates has been brought about owing to the maximum utilisations of materials from the Hill Paddy clerances, taking advantage of the enormous demand of timber for war-purposes. I take leave to explain to the House and attempt to remove all possible misapprehension about the Forest policy of the Government, that, in spite of the vast exploitation scheme undertaken and contemplated under the several categories, the Forest Capital, which is of course, the National asset, has not been disturbed. Figures alone might, on a casual observation, tend to give apparent cause for disturbed feelings, and added to this, the visual impression of foreasts cleared, of movements of vast quantities of major forest produce, *viz.*, timber, ballies, and firewood, would at the very first sight, by virtue of their very bulk, invite a charge of reckless

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly